

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra MIN BRODERS LEVNET

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 4. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621538444256/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Guds Mand alvorstfuldt hilsende paa min Fader; jeg saae, da Begge traadte ind i Storsalen, at der endnu hang Sneefog i den ærværdige Præsts Øienbryn. Sneen smeltede, dog troer jeg, at Præsten tillige fældte Taarer — den hele Scene opvakte min Nysgjerrighed. Formodentlig skulde jeg ikke have været Vidne til hvad der forefaldt, men alle Parterne vare saa fordybede i dem selv, at Ingen af dem mærkede min Tilstedeværelse.

Efterat Præsten havde været i Salen saamegetsom et Par Minutter, traadte min Moder ind; hun saae bleg ud og havde forgrædte Øine. I hendes Ansigt var ikke mere hin ungdommelige Munterhed og Livslyst at see, som for nogle Aar siden havde henrykt Enhver, der færdedes i hendes Nærhed. Ogsaa min Fader saae ud, som om han ikke var i det bedste Lune; det forbausede mig, at han den Dag bar sin Kapitains-Uniform — jeg havde kun en eneste Gang før i mit Liv set ham i den. Min Moder ilede hen til sin Slægtning, en Skibskapitain, Cornelius, og jeg bemærkede, at hun klyngede sig tæt op til ham, som om hun anraabte hans Beskyttelse mod en overhængende Fare.

»Koldt Veir idag,« henvendte min Fader sig til Præsten, men denne sendte ham et straffende Blik og svarte med skjælvende Stemme: »en anden Gang, Hr. Kapitain, om Veiret; gid jeg var kommen hid blot for at tale om *det!* Kun lidet tænkte jeg, tænkte vel ogsaa De selv, Hr. Kapitain, paa, dengang jeg for elleve Aar siden vidde Dem og naadig Fruen, at jeg om elleve Aar skulde komme hid for at — adskille Dem.« Her brast min Moder i Graad, og, ihvor lille jeg end dengang var, saa anede jeg dog, at der nu

forestod os Alle en mørk og sørgelig Omvæltning i vore Familieforhold.

Jeg maa imidlertid nødes til, for at Læseren fuldelig skal forstaae Begyndelsen af min simple Fortælling, at meddele en kort Udsigt over min Faders Liv, saaledes som min Moder og Kapitain Cornelius senere have givet mig den.

Den Dag min Fader blev Lieutenant, døde hans Moder, Enke efter en Garver i Kjøbenhavn; hendes Bøc toges under Skifterettens Behandling og erklæredes for insolvent. Min Fader fik altsaa sin Port d'epée indhyllet i Sørgelof, men han synes ikke at have bekymret sig meget om Tabet af sin eneste Slægtning: han levede sine første Officærsaar i idelig nær Berørelse med Kjøbenhavns muntreste og vildeste unge Mennesker. Efter et Par Aars Forløb fandt han, som han udtrykte sig, »at han paa det Forfærdeligste havde brouilleret sig med sine Finantser,« hvorfor han ængsteligt stirrede efter en Udvei, der kunde bringe ham til »nogen Mønt«.

Netop i hint kritiske Tidspunkt skete det, at min Fader hændelsesviis traf paa den i vor Fortællings Begyndelse omtalte Slægtning af min Moder, Skibskapitain Hans Cornelius, en rask Gut, der foer paa Ostindien. Sømanden syntes godt om den unge Lieutenant; det var jo ogsaa virkelig et smukt ungt Menneske, som, foruden utallige andre Fuldkommenheder, kunde nedsvælge en diabolisk Mængde Grog, spille Bruus og Polskpas og fortælle gode Anekdoter. Og saavidt gik da Cornelius's Enthusiasme for min Fader, at han en Aften, under Nydelsen af et betydeligt Quantum Æggepunsch og et om muligt endnu større Antal lystige Historier fra min Faders Mund,